

KUUSIKKO JA JALOKIVIVARKAAT

Uusi sukupolvi

SEIJA IRMELI KAISTO

KUUSIKKO

ja

jalokivivarkaat

SEIJA IRMELI KAISTO

© 2026 Seija Irmeli Kaisto

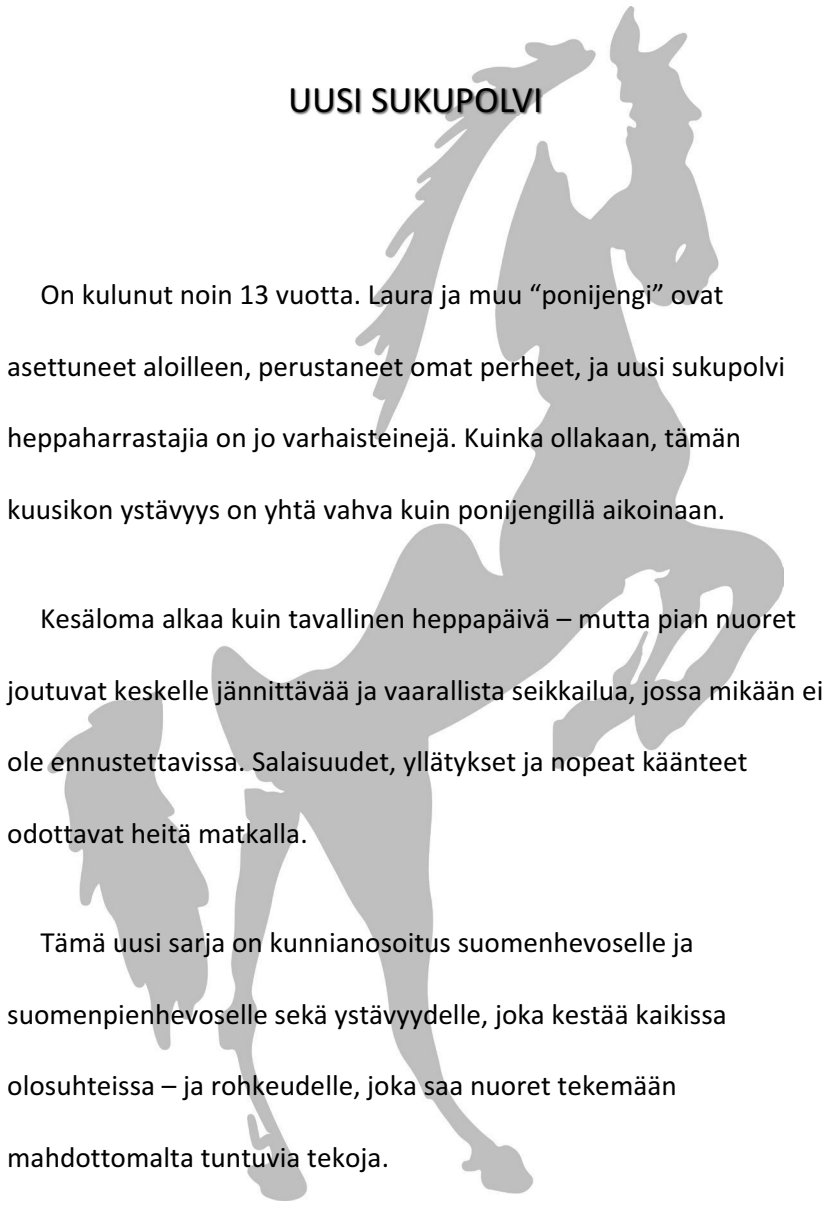
Editointi: Seija Irmeli Kaisto

Kuvat: Keinoäly & Seija Irmeli Kaisto

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273, 22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-5379-8

UUSI SUKUPOLVI

On kulunut noin 13 vuotta. Laura ja muu “ponijengi” ovat asettuneet aloilleen, perustaneet omat perheet, ja uusi sukupolvi heppaharrastajia on jo varhaisteinejä. Kuinka ollakaan, tämän kuusikon ystävyys on yhtä vahva kuin ponijengillä aikoinaan.

Kesäloma alkaa kuin tavallinen heppapäivä – mutta pian nuoret joutuvat keskelle jännittävää ja vaarallista seikkailua, jossa mikään ei ole ennustettavissa. Salaisuudet, yllätykset ja nopeat käänteet odottavat heitä matkalla.

Tämä uusi sarja on kunnianosoitus suomenhevoselle ja suomenpienhevoselle sekä ystävyydelle, joka kestää kaikissa olosuhteissa – ja rohkeudelle, joka saa nuoret tekemään mahdottomalta tuntuvia tekoja.

PÄÄOSASSA

Perheet:

- Laura & Erik, tytär Iina. Erikin isä Antti
- Anne & Lauro, poika Lionel
- Marjo-mummi & lapsenlapset Iiro ja Ella
- Suvi & Juha, poika Jani. Suvin äiti Leena
- Satu, tytär Susan
- Roger & Marco

Hevoset (suomenpienhevoset):

- Luran Musti
- Luran Sepeteus
- Luran Kiss
- Luran Minni
- Luran Cherokee
- Luran Lady

Muut hevoset tarinassa:

- Luran Lemmu, iäkäs suomenhevonen

Koirat:

- Jehu, harmaa paimenkoira

SISÄLTÖ

Lauran talli	sivu 7
Koulun päätös	sivu 20
Kuka laukkaa hurjaa heppaa?	sivu 32
Varkaita	sivu 44
Vaellus	sivu 69
Matka jatkuu	sivu 79
Kohtaaminen	sivu 89
Pari päivää aiemmin	sivu 105
Tytöt kytiksellä	sivu 111
Vapautus	sivu 113
Lemmu puolustaa	sivu 119
Poliisilaitoksella	sivu 126
Tilinteon hetki	sivu 129
Aiemmat kirjat	sivu 138
Tulossa "Kuusikko pelastaa"	sivu 139
linan ja Mustin terveiset	sivu 140

LAURAN TALLI

lina vilkuili luokan kelloa, joka tuntui käyvän aivan liian hitaasti. Hän
sitoi kirkkaanpunaiset, suorat hiuksensa poninhännälle ja huokasi
pitkään, samalla vilkaisten ohimennen parhaita kavereitaan.

Jani, vaaleahiuksinen ja pienehkö poika, vastasi katseeseen iskien
silmää. Ella näytti melkein nukahtavan kiharoidensa keskelle, napu-
tellen kynää pulpettia vasten.

Hänen kaksoisveljensä Iiro, punatukkainen pystytukkapoika, jaksoi
vielä tunnollisesti seurata tehtäviä. Lionel huokaili ääneen, tuijotti
kelloa ja haroi pitkiä, tummia kiharoitaan.

Susan, sinisilmäinen, vaalea ja urheilullinen tyttö, pyöritteli kynää sormissaan ja piirsi jo kolmatta ponikuvaa vihkoonsa.

Tik tak, tik tak. Jokainen sekunti tuntui iäisyydeltä.

Vihdoin koulun kello soi. Opettaja jakoi tehtävät, toivotti luokalle mukavaa viikonloppua ja antoi luvan poistua.

”Äiti odottaa, mennään pian!” lina kiljaisi.

Kuusi nuorta ryntäsi suoraan Laura-äidin odottavaan autoon.

”Sieltähän tulee kiireinen nuoriso”, Laura nauroi. ”Istukaa alas, niin ajamme suoraan talleille.”

Auto kaartoi hevostilalle, jota satunnainen ohikulkija olisi pysähtynyt ihastelemaan. Laajat laitumet, suuret tallit, maneesi ja kauniit

henkilökunnan asuintalot ympäröivät suurta kartanoa, jossa asuivat lina ja hänen vanhempansa Laura ja Erik.

Vanhoille hevosille oli oma pientilansa. Laitumilla laidunsivat iäkäävät, hyvin hoidetut ratsut sekä muutama eläkeaasi. Lähettyvillä näkyi myös lampaita karitsoineen, ja osa vuohista ja lampaista hoiti keksäisin kylän tuulivoimalan ympäristön kasvustoa.

Tilaan kuului aidattu maastorata hevosten vapaaseen juoksutukseen, useita ratsastuskenttiä sekä yhteistyössä toimivia ratsastuskouluja. Joen rannalla sijaitsi tallien oma B&B-majoitus laitumineen, ja lähistölle oli vuosien varrella rakennettu rehutehdas, eläintarvike-liike sekä tallin oma eläinklinikka.

Kauempana kimalsi järvi.

Ohikulkija saattoi nähdä hevosia kahlaamassa joessa viilentymässä maastoratsastuksen jälkeen. Pellot hehkuivat vaaleanvihreinä, ja tila oli parinkymmenen vuoden työn jälkeen parhaassa loistossaan.

Nuorille kaikki tämä oli arkipäivää.

Auton pysähtyttyä he kiirehtivät suoraan tulokkaiden karanteenitalille. Siellä heitä odotti ratsuttajapäällikkö Suvi – entinen ponityttö, tallin osakas ja Janin äiti.

”Tänne ei tulla huutaen ja kiljuen, kuten te hyvin tiedätte”, Suvi torui napakasti.

Kuusikko vaikenä välittömästi ja pyysi anteeksi.

lina oli jo ehtinyt nähdä yhden uuden tulokkaan laitumella.

”Katsokaa, minkä värinen suomenpienhevonon!”

Aikaa on kulunut 14 vuotta.

Laura sarjasta tutut ponjengiläiset ovat perustaneet omat perheet ja uusi sukupolvi heppaharrastajia ovat teinejä.

Kuusikon ystävyys on samanlainen kuin ponijengillä aikoinaan.

Kesäloma alkaa kuin tavallinen heppapäivä mutta pian nuoret joutuvat keskelle vaarallista seikkailua.

Tämä uusi sarja on kunnianosoitus suomenhevoselle ja suomenpienhevoselle.

